

Selskab

Sluseholmen 8 B
2450 København SV

Telefon 72 22 18 18
Skat.dk

17. september 2019

Status vedrørende arbejdet på udbytteområdet, herunder om bankordningen

1. Indledning

Skattestyrelsen har løbende et stort fokus på udbytteområdet, herunder på sagen vedrørende formodet svig med refusion af udbytteskat.

Sagen om formodet svig med ca. 12,7 mia. kr. udspringer af den såkaldte blanketordning, hvor der blev indsendt blanketter til det daværende SKAT med anmodning om refusion af udbytteskat.

Sager om refusion af udbytteskat blev desuden håndteret inden for rammerne af en anden – selvstændig – ordning, bankordningen, der bl.a. indebar, at en række banker på vegne af deres kunder kunne indsende anmodninger om refusion af udbytteskat. Refusioner gennem bankordningen blev stoppet, da den formodede svindel i blanketordningen blev opdaget, og i september måned 2015 blev aftalerne med de pågældende banker opsagt.

Skattestyrelsen udarbejdede den 30. oktober 2018 en status vedrørende bankordningen, herunder særligt i relation til spørgsmålet om, hvorvidt der vurderes at være svigagtige forhold i bankordningen. Der henvises til skatteministerens besvarelse af spørgsmål nr. 12 af 4. oktober 2018 (alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg.

Det blev i den forbindelse anført, at der sandsynligvis ikke var sket svindel eller omfattende svig i bankordningen. Der var imidlertid en række forhold i forbindelse med de foretagne undersøgelser, der gjorde, at konklusionen var behæftet med betydelig usikkerhed, og denne usikkerhed havde det ikke været muligt at eliminere.

Skattestyrelsen tilkendegav derfor, at man ville arbejde videre med at undersøge bankordningen og dermed undersøge mulighederne for at få kvalificeret de nævnte konklusioner yderligere, og at Skattestyrelsen ville inddrage Finanstilsynet i arbejdet.

Nærværende status er en opfølgning på den nævnte status fra 30. oktober 2018, og der er således udarbejdet en beskrivelse af de yderligere foretagne undersøgelser og af de konklusioner, der udspringer heraf.

I det følgende er der i *afsnit 2* en kort beskrivelse af bankordningen, i *afsnit 3* beskrives de yderligere gennemførte undersøgelser, herunder samarbejdet med Finanstilsynet. I *afsnit 4* beskrives det videre arbejde med en konkret sag, der udspringer af bankordningen, og

afsnit 5 indeholder en konklusion om bankordningen. I *afsnit 6* beskrives det fremadrettede arbejde med udbytterefusionsanmodninger.

2. Bankordningen

Bankordningen var en formaliseret ordning, som det daværende SKAT havde med tre banker, hvorefter disse på vegne af deres kunder (udenlandske banker og deres klienter) kunne indsende anmodninger om refusion af indeholdt udbytteskat på et regneark. Aftalerne blev indgået for at effektivisere samarbejdet mellem SKAT og bankerne om tilbagesøgning af udbytteskat. Aftalerne for de tre banker var gældende fra henholdsvis 2006, 2007 og 2008.

Bankerne skulle efter aftalerne med SKAT foretage en validering af registreringerne i regnearkene. Det var således en betingelse i ordningen, at bankerne sikrede eller fik sandsynliggjort, at der var betalt udbytteskat vedrørende de indsendte ansøgninger.

Bankordningen var tilrettelagt og aftalerne med bankerne indgået på en sådan måde, at SKAT alene kom i besiddelse af helt overordnet information i forbindelse med håndtering af anmodningerne om udbytterefusion. Det indebar samtidig, at SKAT ikke var i besiddelse af oplysninger, der kunne danne grundlag for konkret at efterprøve og vurdere, om ansøgere havde været uberettiget til refusion af indeholdt udbytteskat. SKAT opsagde aftalerne med alle tre banker i september måned 2015.

Der blev i perioden fra den 1. januar 2012 til den 6. august 2015 refunderet i alt ca. 5,4 mia. kr. i bankordningen.

Der henvises i øvrigt til Skattestyrelsens status fra den 30. oktober 2018 vedrørende bankordningen

3. De yderligere gennemførte undersøgelser

Konklusionerne i Skattestyrelsens status fra den 30. oktober 2018 var – som beskrevet ovenfor – behæftet med betydelig usikkerhed, og Skattestyrelsen tilkendegav i statusredegørelsen, at man ville arbejde videre med at undersøge bankordningen og dermed undersøge mulighederne for at få kvalificeret de nævnte konklusioner vedrørende mulig svig yderligere, og at Finanstilsynet ville blive inddraget i dette arbejde.

Der redegøres nærmere for dette arbejde herunder.

3.1. Skattestyrelsen

I statusrapporten fra den 30. oktober 2018 blev det beskrevet, at der på baggrund af de foretagne undersøgelser ikke var fundet udbetalinger i bankordningen, der kunne kædes til de aktører, der indgik i den formodede svindel i blanketordningen, og at der sandsynligvis ikke var sket svindel i bankordningen.

Skattestyrelsens yderligere undersøgelser og dialog med Kammeradvokaten har medført, at der i februar 2019 er konstateret fire tilbagesøgninger på et samlet beløb på 828.000 kr. i bankordningen, som kan kædes til aktører, der indgik i den formodede svindel i blanketordningen. Undersøgelserne viser, at ansøgerne både har søgt om 12 pct. refusion i bankordningen og om 27 pct. i blanketordningen af samme aktiebesiddelse. Beløbet på de

828.000 kr. er udbetalt i oktober 2012. Det bemærkes, at de fire tilbagesøgninger i bankordningen ikke på det foreliggende grundlag ses at have relation til den formodede hovedmand i sagen.

Til forskel fra hovedparten af sagerne i sagskomplekset om formodet svindel, der bygger på fiktive aktier, er det vurderingen, at der for så vidt angår de fire tilbagesøgninger er tale om reelle aktier.

Oplysninger om udbetalingerne er oversendt til SØIK med henblik på en vurdering af det eventuelle strafferetlige forhold.

Kammeradvokaten undersøger fortsat forholdene omkring den formodede svindel med refusion af udbytteskat parallelt med, at der løbende iværksættes relevante civile skridt med henblik på at hjemføre det uretmæssigt udbetalte beløb.

3.2. Skatteministeriets Koncernrevision

Skatteministeriets Koncernrevision (SKR) har i maj 2019 færdiggjort en rapport om skattegab for refusion af udbytteskat i perioden fra den 1. januar 2012 til den 5. august 2015. Skattegabets størrelse er forskellen mellem de skatter, der teoretisk set burde betales, og de skatter, der faktisk bliver betalt. Hensigten med rapporten har været at estimere skattegabets størrelse som følge af utilsigtede fejl i processen for refusionsansøgninger, dvs. fejl hvor der ikke foreligger begrundet mistanke om svig. Formålet har desuden været at vurdere, i hvilket omfang dette skattegab blev reduceret som følge af gennemførte kontroller i det daværende SKAT.

På baggrund af de gennemførte undersøgelser konkluderer SKR, at der for perioden vurderes at være et skattegab i regnearksordningen (bankordningen) på mellem 712 og 940 mio. kr., og at dette skattegab ikke er reduceret nævneværdigt som følge af kontrollerne.

Konklusionen stemmer overens med den beskrivelse af bankordningen, der er indeholdt i Skattestyrelsens status fra 30. oktober 2018, og hvoraf det fremgår, at bankordningen blev tilrettelagt og aftalerne med bankerne indgået på en sådan måde, at SKAT alene kom i besiddelse af helt overordnet information i forbindelse med håndtering af ansøgningerne om udbytterefusion. Det indebærer samtidig, at SKAT ikke var i besiddelse af oplysninger, der kunne danne grundlag for konkret at efterprøve og vurdere, om ansøgere havde været uberegtiget til refusion af indeholdt udbytteskat.

Skattestyrelsen har ud over at anvende rapporten fra SKR i Skattestyrelsens egne yderligere undersøgelser videresendt rapporten til Finanstilsynet, således at den kunne indgå som en del af oplysningsgrundlaget for Finanstilsynet, jf. afsnit 3.4 nedenfor.

3.3. Bankerne

Den daværende skatteminister tilskrev den 2. november 2018 bl.a. de tre banker, der var en del af bankordningen, med anmodning om, at bankerne udleverede alle oplysninger, som kunne være relevante for sagen vedrørende bankordningen, til Skattestyrelsen eller Finanstilsynet.

Som beskrevet i Skattestyrelsens status fra 30. oktober 2018 har bankerne tidligere oplyst, at de ikke var i besiddelse af yderligere oplysninger om bankordningen, som Skattestyrelsen således kunne anvende til at belyse spørgsmålet om mulig svig.

Skattestyrelsen har efter afgivelse af statusredegørelsen i oktober måned 2018 været i dialog med de tre banker.

Det er oplyst, at den ene af bankerne er tæt på at færdiggøre en undersøgelse af håndteringen af bankordningen. Banken har desuden oplyst, at undersøgelsen har vist, at der er sket refusion af ca. 3,7 mio. kr. mere, end der skulle være refunderet. Beløbet skyldes – efter det foreløbigt oplyste – operationelle fejl hos bankens kunder, og det er oplyst, at der ikke i forbindelse med undersøgelsen er fremkommet oplysninger vedrørende svigagtige forhold. Banken har samtidig oplyst, at beløb, der fejlagtigt er modtaget, vil blive refunderet til Skattestyrelsen.

Skattestyrelsen er desuden i dialog med de to andre banker, der var en del af bankordningen. Skattestyrelsen kan ikke på nuværende tidspunkt vurdere, om der vil fremkomme yderligere relevante oplysninger i den forbindelse.

En række andre banker har ligeledes modtaget henvendelsen fra den tidligere skatteminister, og Skattestyrelsen indgår også i dialog med disse banker og den øvrige branche som led i det fremadrettede arbejde på udbytteområdet.

3.4. Finanstilsynet

I forlængelse af Skattestyrelsens status af 30. oktober 2018 rettede Skattestyrelsen den 31. oktober 2018 henvendelse til Finanstilsynet og anmodede Finanstilsynet om at undersøge, hvorvidt Finanstilsynet kunne fremskaffe nærmere dokumentation, der kunne bidrage til yderligere afklaring af sagen vedrørende bankordningen.

Skattestyrelsen har løbende været i dialog med Finanstilsynet om anmodningen, og Skattestyrelsen har fremsendt materiale, som kunne være relevant for Finanstilsynets undersøgelser. Skattestyrelsen har således bl.a. fremsendt oplysninger om identiteten på de kunder, som samarbejdede med de tre banker i bankordningen, ligesom Finanstilsynet fik fremsendt den ovenfor omtalte rapport af 24. maj 2019 fra SKR.

Finanstilsynet har nu besvaret Skattestyrelsens henvendelse.

Finanstilsynet har oplyst, at man på baggrund af henvendelsen fra Skattestyrelsen har gennemgået relevant materiale i Finanstilsynet.

Finanstilsynet har i den forbindelse sammenholdt de fra Skattestyrelsen modtagne oplysninger om kunderne hos de tre banker med de oplysninger, som Finanstilsynet er i besiddelse af, for at se, om der måtte være sammenfald mellem oplysningerne, og om der i så fald måtte være yderligere oplysninger, som kunne være relevante for Skattestyrelsen. Dette har vist sig ikke at være tilfældet, og Finanstilsynet har ikke med disse undersøgelser kunnet finde oplysninger, som Finanstilsynet antager, at Skattestyrelsen har brug for i relation til bankordningen.

Finanstilsynet har anført, at man således ikke ses at kunne bidrage med yderligere oplysninger fra eksisterende sager i Finanstilsynet til brug for Skattestyrelsens gennemgang af bankordningen.

Finanstilsynets undersøgelse er baseret på eksisterende materiale, der allerede foreligger i Finanstilsynet, og som er indhentet i forbindelse med tidligere undersøgelser og som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Finanstilsynet har oplyst, at man alene kan videregive oplysninger til Skattestyrelsen, som Finanstilsynet allerede er i besiddelse af, men ikke indhente yderligere oplysninger fra bankerne, hvis dette alene er til brug for Skattestyrelsens sagsbehandling.

Finanstilsynet har samtidig anført, at Finanstilsynet har et ønske om i videst muligt omfang at bistå Skattestyrelsen med afdækning af bankordningen, hvorfor man har foretaget en grundig juridisk analyse af, om Finanstilsynet har hjemmel til også at indhente nye oplysninger til brug for Skattestyrelsen. Finanstilsynet har dog ikke fundet, at dette er muligt.

3.5. Andre undersøgelser med relation til bankordningen

Som led i arbejdet med udbytteområdet har der desuden været et fokus på anvendelsen af såkaldte udbyttefrikort, herunder frikortenes anvendelse gennem bankordningen.

Disse undersøgelser har heller ikke givet indikationer på svigagtige forhold i bankordningen. Kontrollerne har imidlertid givet anledning til væsentlig opstramning af administrationen af udbyttefrikort.

Når et dansk selskab udlover aktieudbytte til udenlandske aktionærer, indeholdes der som udgangspunkt udbytteskat med 27 pct. Visse typer aktionærer, bl.a. andre stater, er dog undtaget fra denne skattepligt, og er også berettiget til at få udstedt et udbyttefrikort. Et sådant frikort muliggør, at der kan ske udbetaling af aktieudbytte uden fradrag af udbytteskat, ligesom udbyttefrikortet kan ligge til grund for refusion af udbytteskat.

Hvis et udbyttefrikort har ligget til grund for refusion af udbytteskat, er en aktieejers først blevet beskattet af aktieudbytte, hvorefter der er søgt om refusion af den indeholdte udbytteskat. Et udbyttefrikort udgør således grundlaget for udbytterefusion, mens selve refusionen kan være gennemført i bankordningen.

De gennemførte undersøgelser har bl.a. medført en kontrol af de foreliggende udbyttefrikort med henblik på at vurdere, om betingelserne for at have et sådant frikort – fortsat – er til stede. Kontrollen har medført, at i alt 159 udenlandske udbyttefrikort er blevet tilbagekaldt. SKAT og senere Skattestyrelsen har således vurderet, at frikortindehaverne ikke har dokumenteret at opfylde betingelserne for at have udbyttefrikort.

Det bemærkes i den forbindelse, at den omstændighed, at et udbyttefrikort er tilbagekaldt, ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at frikortindehaveren ikke har været berettiget til at få refusion af udbytteskat.

Kontrollerne af udbyttefrikort har i første omgang fokuseret på amerikanske pensionskasser og amerikanske investeringsenheder (i såkaldte group- og mastertrusts), idet man havde konstateret, at sådanne pensionskasser og investeringsenheder var anvendt i forbindelse med sagen om formodet svindel med udbytterefusion. Disse undersøgelser medførte, at 152 frikort blev tilbagekaldt.

Ingen af de amerikanske pensionskasser og investeringsenheder har klaget over tilbagekaldelserne. Det kan dog oplyses, at visse af disse pensionskasser og investeringsenheder har klaget til Skatteankestyrelsen over manglende udbytterefusion i nye refusionssager.

Efterfølgende er der gennemført yderligere undersøgelser af de resterende udenlandske frikortindehavere, hvilket har ført til tilbagekaldelse af yderligere syv udbyttefrikort. Disse syv frikort har været udstedt til udenlandske statslige enheder – i tre nordiske lande, to mellemøstlige lande og to asiatiske lande (herunder ét centralasiatisk land) – i perioden 1995 til 2014, og baggrunden for tilbagekaldelsen er, at frikortindehaverne i forbindelse med kontrollen ikke har godtgjort, at de er en del af den udenlandske stat. Skattestyrelsen har derfor på det foreliggende grundlag vurderet, at de må anses for selvstændige skatte-subjekter.

Det må forventes, at en eller flere af disse afgørelser vil blive genstand for klagesagsbehandling eller anmodning om genoptagelse.

Det beløb, som er enten udbetalt som refusion af udbytteskat, eller som ikke er blevet indeholdt som udbytteskat ved udlodning, på baggrund af disse tilbagekaldte udbyttefrikort, udgør samlet set ca. 234 mio. kr., hvoraf ca. 206 mio. kr. er udbetalt gennem bankordningen. Skattestyrelsen er ved at vurdere de juridiske muligheder for at foretage efteropkrævning heraf i det omfang, at det lægges til grund, at anvendelsen af de pågældende udbyttefrikort har medført uberettigede refusionsudbetalinger mv.

Det bemærkes, at Skattestyrelsen har foretaget en række stramninger af sagsbehandlingen vedrørende udstedelse af udenlandske udbyttefrikort, og at der således ikke udstedes nye frikort, uden at det sikres, at en ansøgning om frikort er fuldt ud godtgjort og dokumenteret, ligesom det løbende vil blive vurderet, om frikortindehaveren fortsat opfylder betingelserne for udstedelse af frikortet.

Der er p.t. udstedt 27 frikort til udenlandske enheder.

Der gennemføres ligeledes kontrol af danske udbyttefrikort, der imidlertid ikke har relation til bankordningen. Disse kontroller forventes afsluttet ultimo 2019.

4. Sagen vedrørende den udenlandske pensionskasse

Som beskrevet i Skattestyrelsens status fra den 30. oktober 2018 verserer der med udspring i bankordningen en konkret sag mod en udenlandsk pensionskasse vedrørende refusion af udbytteskat.

Det daværende SKAT modtog således i 2016 en ansøgning om refusion af indeholdt udbytteskat på ca. 280 mio. kr. fra den pågældende pensionskasse. Anmodningen blev udtaget til kontrol, idet ansøgeren ikke over for SKAT havde dokumenteret at være retmæssig ejer på udlodningstidspunktet af relevante aktier, og at der ikke var indsendt dokumentation for, at pensionskassen havde modtaget udbyttet.

Sidenhen er der indkommet 58 anmodninger fra pensionskassen, og det samlede beløb, der anmodes refunderet, er opgjort til ca. 1,3 mia. kr.

Pensionskassen har tidligere via bankordningen fået udbetalt i alt ca. 900 mio. kr. i refusion af udbytteskat i perioden fra 2011 til 2014.

Der har over en længere periode pågået en dialog med pensionskassen, som bl.a. skulle afdække det reelle ejerskab til de aktier, der lå til grund for udbytterefusionen, samt dokumentation for, hvordan handlerne fandt sted.

Skattestyrelsen anlagde i december 2018 civilt søgsmål ved domstolene med påstand om tilbagebetaling af de allerede udbetalte ca. 900 mio. kr. Retssagen verserer i øjeblikket. På baggrund af en anmodning fra Skattestyrelsen blev sagen henvist fra Københavns Byret til Østre Landsret som følge af sagens vidtrækkende og principielle karakter. Det er vanskeligt at udtale sig om tidshorisonten for en endelig afgørelse i sagen, men der vil antageligt gå flere år.

Skattestyrelsen har desuden truffet afgørelse om, at der ikke vil ske refusion af de ca. 1,3 mia. kr., da Skattestyrelsen ikke finder, at pensionskassen skattemæssigt var reel ejer af de aktier, der ligger til grund for refusionsanmodningerne. Pensionskassen har klaget over denne afgørelse, og klagesagen verserer i Landsskatteretten. Det er ikke muligt at udtale sig om en tidshorisont for en endelig afgørelse i denne sag.

De allerede udbetalte ca. 900 mio. kr. blev i perioden fra 2011 til 2014 refunderet af det daværende SKAT gennem en af de tre banker, som var en del af bankordningen. Som nævnt under afsnit 3.3 ovenfor har der pågået dialog med banken herom. Dialogen med denne bank har Skattestyrelsen gennemført med bistand fra Kammeradvokaten, der har gennemgået og vurderet det juridiske grundlag, som har ligget til grund for samarbejdet mellem det daværende SKAT og banken.

Skattestyrelsen vurderer, at der er juridisk grundlag for at rejse krav mod den pågældende bank om betaling af ca. 900 mio. kr., som svarer til det beløb, der er refunderet til den udenlandske pensionskasse. Skattestyrelsen har derfor sendt et krav til banken om betaling af beløbet.

5. Konklusion om bankordningen

Efter afgivelse af Skattestyrelsens status den 30. oktober 2018 er der gennemført en række yderligere undersøgelser, herunder Skattestyrelsens egne undersøgelser i dialog med Kammeradvokaten.

En undersøgelse gennemført af Skatteministeriets Koncernrevision har bekræftet det tidligere SKATs vurderinger i relation til SKATs kontroller i bankordningen, men der kan ikke drages yderligere konklusioner vedrørende muligt svig i bankordningen på baggrund af undersøgelsen.

Finanstilsynets undersøgelser i relation til bankordningen, der blev iværksat på baggrund af en anmodning fra Skattestyrelsen, har ikke kunnet bidrage yderligere. Det samme gør sig gældende i forhold til oplysninger fra bankerne i bankordningen.

Skattestyrelsen kan således på nuværende tidspunkt konstatere, at der er identificeret fire tilfælde af formodet svig i bankordningen for et beløb på 828.000 kr. – ud af et samlet refusionsbeløb i perioden på 5,4 mia. kr. – hvor det ikke på det foreliggende grundlag kan udelukkes, at der er tale om svig, og at disse fire tilfælde indgår i SØIK's efterforskning.

Skattestyrelsen synes herefter at have udtømt mulighederne for at iværksætte yderligere initiativer til undersøgelse af bankordningen.

Skattestyrelsen vil imidlertid vende tilbage, såfremt dialogen med eksterne parter giver anledning til yderligere oplysninger af betydning.

Skattestyrelsen arbejder desuden fortløbende med sagen vedrørende formodet svig med refusion af udbytteskat, og dette arbejde sker i tæt samarbejde med SØIK og med Kammeradvokaten. Såfremt der som led heri fremkommer nye relevante oplysninger af betydning for bankordningen, vil Skattestyrelsen også vende tilbage herom.

6. Det fremadrettede arbejde med udbytterefusionsanmodninger

Da den formodede svindel med udbytteskat blev opdaget i 2015, blev der iværksat et udbetalingsstop for udbytteskat.

I 2016 påbegyndte det daværende SKAT på ny sagsbehandlingen af udbytterefusionsanmodninger, men der er ikke siden 2015 sket udbetaling af refusion uden fuld kontrol af anmodningerne. Dette er en yderst ressourcetung opgave, og siden 2015 er der indkommet væsentligt flere refusionsanmodninger, end der har kunnet behandles. Det indebærer, at ca. 100.000 anmodninger i dag afventer sagsbehandling og udbetaling.

På grundlag af gennemgang og kontrol af et stort antal af de berosatte udbytterefusionsanmodninger gennemførte det daværende SKAT en complianceundersøgelse, der gav viden om risici på udbytterefusionsområdet og viden om regelefterlevelsen. På baggrund heraf blev der udarbejdet en kontrolstrategi, der beskriver, hvorledes det fremtidige kontrolarbejde tilrettelægges.

Skatteministeriets Koncernrevision (SKR) færdiggjorde den 22. oktober 2018 en rapport med "Vurdering af status for Skatteforvaltningens arbejde med berosatte refusionsanmodninger". Overordnet var revisionens vurdering af complianceundersøgelsen positiv. Revisionen kom dog også med en række anbefalinger, der har betydning for gennemførelsen af kontrollen. Kontrolstrategien blev justeret i lyset af anbefalingerne fra SKR.

Herudover har kontrolstrategien været forelagt Rigsrevisionen, der på det foreliggende grundlag ikke har haft bemærkninger til strategien.

Kontrolstrategien er tilrettelagt på baggrund af risiko og væsentlighed og indebærer, at der fortsat vil være et højt kontrolniveau. For alle anmodninger gælder, at de underkastes en formel kontrol. Alle anmodninger med visse karakteristika og anmodninger, hvor der vurderes at være særlige risici, vil derudover gennemgå en materiel kontrol. Herudover vil en række øvrige anmodninger gennemgå en materiel kontrol som led i en stikprøvekontrol.

Som på andre områder er kontrolstrategien udtryk for en afvejning af provenusikring og ressourceanvendelse. Kontrolniveauet på udbytteområdet kan generelt karakteriseres som ekstraordinært højt sammenlignet med andre områder i skatteforvaltningen.

Det kan i tillæg hertil oplyses, at der på nuværende tidspunkt arbejder mere end 100 årsværk med udbytteområdet, og der er udviklet systemmæssig understøttelse af arbejdet med udbytterefusionsanmodninger.

Uanset kontrolstrategien vil alle risici for fejl og dermed også for fejlagtige udbetalinger i sagens natur ikke kunne elimineres. Det er imidlertid Skattestyrelsens vurdering, at kontrolstrategien er et nødvendigt og forsvarligt grundlag for tilrettelæggelsen af den fremadrettede kontrol på udbytteområdet.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i kontrolarbejdet generelt er fokus på eventuel spekulation i anvendelse af aktielån til uretmæssig refusion af udbytteskat. Med de kontrolforanstaltninger, der er opsat i kontrolstrategien, er det Skattestyrelsens vurdering, at der er tale om en forsvarlig kontrol i forhold til aktielånsproblemstillingen.

Det kan oplyses, at Skattestyrelsen har påbegyndt arbejdet efter kontrolstrategien, og at de første udbetalinger på grundlag af formel kontrol forventes påbegyndt i løbet af efteråret 2019.